

BONA PAU

PREMS
ORDINA

Núm. 420 Any XXXVI

MONTUÏRI

FEBRER 1988

Abans de l'establiment de Son Comelles

ELS GRANS TERRATINENTS, CAUSA DE LA POBRESA DE MOLTS DE PAGESOS

A principis del segle XVIII es produeix a Montuïri un dels fets socio-econòmics més importants de la història del poble.

Per primera vegada part d'una gran possessió —Son Comelles— es establi. Un fet que seria corrent cent o cent cinquanta anys més tard al Pla de Mallorca, succeeix amb antelació en el nostre poble.

En els treballs que ens proposam publicar a partir d'aquest mes exposarem com es produïren els esdeveniments, però en aquesta primera aparició creim necessari donar un esboç general de la situació social de la gent que treballava la terra.

PROBLEMES DERIVATS DE L'AGRICULTURA

L'agricultura a Mallorca es basava en

el cultiu de cereals, vinya i oliveres (la famosa trilogia mediterrània). El primer dels cultius era molt més intens en quant a producció i extensió de terres conrades que els altres, ja que aquest era un producte de primera necessitat alimentícia.

Donant una ullada als llibres de consells i d'actes dels ajuntaments, comprovarem com el problema principal de les poblacions, era el de la manutenció dels seus habitants. La producció era escassa i no bastava per alimentar la gent, la qual cosa produïa un encariment del blat i la seva importació a la Península; les fams i les epidèmies assolaven l'illa. A algunes viles, l'any 1725 els regidors compraven garroves per repartir als pobres que patien fam, i al 1748 alguns s'alimentaven d'herbes bullides i la gent pobra no podia treballar de debilitat.

LES GRANS PROPIETATS

Però no sols era la poca producció de blat el fet que provocava aquestes fams i pestes. Predominava encara en aquest segle la gran propietat agrària en mans de pocs senyors que vivien a Ciutat i cobraven les rendes de les terres als amos que les treballaven. Aquests grans propietaris pertanyien quasi sempre a la noblesa o eren d'una institució religiosa (dominics, etc.). Els seguien a l'estructura jeràrquica els amos de les possessions, que es cuidaven de l'administració i funcionament de la finca. Després continuaven els pagesos independents que conraven la seva pròpia terra i que quasi sempre tenien pocs recursos i, per últim, els jornalers que treballaven en unes condicions deplorables a les possessions.

Aquesta estructura de propietat produïa una manca de producció degut a l'absentisme del senyor, al qual el producte de les rendes li bastava per les seves despeses corrents, i per tant no tenia necessitat d'innovar per a produir més.

Davant aquesta situació, una de les solucions —més bé podríem dir-ne sortida— era la de la roturació (aquesta és la paraula de la qual esdevé rota) de noves terres que fins en aquells temps eran garrigues. Evidentment, la producció d'aquestes terres era encara més baixa que la de les normals.

Aquesta era, breument exposada, la situació de gran part de la pagesia a Mallorca. Però pel que respecta a Son Comelles i al seu establiment, fa poc més de 250 anys, ho publicarem tan detalladament com ho testifiquen els documents del nostre arxiu municipal, a partir del proper número.

Guillem Mas Miralles

Prensa Forana

DISTRIBUCIÓ DE RESPONSABILITATS I PRIMERS ACORDS DE LA NOVA JUNTA DIRECTIVA

A la seu de la Prensa Forana, a Sant Joan, la nova directiva va celebrar la primera reunió en el transcurs de la qual es varen distribuir responsabilitats i es va decidir estudiar la problemàtica de les televisions locals, amb les quals se solidaritzen amb un comunicat.

A més del President proclamat per elecció, Biel Massot, la resta de la directiva es responsabilitza de distintes àrees particulars: Maria Mestre, de la revista "Ariany", és la nova vicepresidenta i cuidarà amb Miquel Mora, de la revista "Galatzó" de les relacions amb la Comunitat Autònoma. El tresorer serà Bernat Calafat, de la revista "Coanegra". Miquel Bosch, de la revista "Pòrtula", actuarà de secretari i portarà les relacions amb el Parlament. Rafel Ferrer Massanet, de "Perlas i Cuevas" cuidarà de les relacions amb el C.I.M. i el propi President, Biel Massot, amb la Conselleria de Cultura.

Seguidament es marcaren les línies mestres d'aquesta legislatura, mantenint les convocatòries dels Premis "Prensa Forana", el certàmen "Personatges Populars", canvi i augment de les subvencions amb institucions, i altres.

Com a novetat s'estudià la possibilitat de publicar el serial de "Campanes dels Pobles": l'estudi de Lluís Alemany sobre prensa forana; la creació d'una hemeroteca, després de gestionar una seu pròpia i fixa per a l'Associació, convocar trobades d'intercanvi i aprenentatge tècnic, etc.

Davant la problemàtica de les televisions locals, es va retreure la pràctica —darrerament no utilitzada— de fer editorials conjunts i s'acordà reiniciar aquest medi així com demanar col·laboracions a escriptors de relleu per a intensificar la secció de "Plomes amigues".

Es va donar compte de les difetents visites protocolàries fetes a institucions i dirigents, els quals es mostraren oberts a ampliar la col·laboració.

En una segona reunió, celebrada a Algaida el passat 19 de gener, es varen perfilar diferents temes abans esmentats i es va acordar demanar suggerències a totes les revistes associades.

PORTADA

LA MARE DE DÉU, A L'ESGLÉSIA

Després d'haver rebut la salutació de benvinguda, la imatge de la Mare de Déu de la Bona Pau fou entrada a l'església

25 anys enrera

23 Febrer 1963

PRESSUPOST MUNICIPAL

El Ple de l'Ajuntament va aprovar aquest dia el pressupost municipal d'ingressos, el qual va arribar a les 662.763'18 pessetes.

ENS MANCA TEMPS

(TRES FETS SUCCEÏTS)

1.- Trob un amic pel carrer. Fa temps que no ens hem vist.

—Hola, Toni! —l'escomet— feia estona que no et veia. ¿Véns a fer un cafè?

—Ho sent molt, però no tenc temps, m'esperen i faig tard. Telefonem i quedarem d'acord, ara fris molt.

2.- Volíem donar una conferència sobre un tema determinat. Telefonam a un possible ponent:

—Com ho tendries per tal dia donar una conferència a Montuïri?

—Aquesta setmana no pot ser. Ho tenc tot ple.

—¿I divendres de la setmana que ve?

—He de ser a Madrid.

—Que tal el dijous de l'altra?

—Ho sent molt. Estic molt agafat; em falten dies.

3.- Acaba de fer el diagnòstic al pacient, a Son Dureta: "No és res greu, però l'han d'operar.

Vagin al primer pis i allà els donaran el dia".

El familiar s'acosta a la finestreta i entrega el paper i li donen el dia ... per d'aquí a mig any.

Explicació: "No hi ha temps material per atendre tants de malalts".

REFLEXIÓ

Corregudes, presses, frissors, manca de temps. No aprendrem mai a viure. I així passam, respiram, existim, però no vivim.

Hauríem d'arribar a donar a cada cosa, a cada fet, a cada circumstància el valor que realment té. Normalment són les coses que ens senyalen la ruta a seguir dictant-nos les prioritats de la vida, fent-nos esclaus d'un ritme alocat que ens hem imposat.

Hauríem d'aprendre a saber disfrutar del moment present i ocupar-nos de cada tasca al seu degut temps, perquè hi ha temps per a tot si el sabem distribuir bé: Temps per somniar i riure, per distreure'ns i divertir-nos, per estar amb la família i els amics, per llegir, escoltar la ràdio, treballar i descansar...

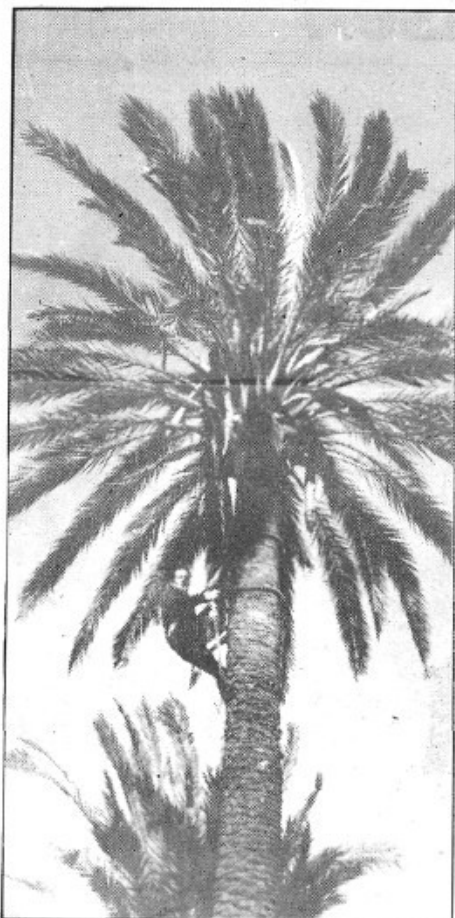
No té sentit viure amb aquest ritme vertiginós, amb tensió constant, amargats, ocupadíssims, pensant més amb l'eficàcia que no en la profunditat.

Seria bo demanar-nos per què correm tant, per què frissam tant, per què anam tant depressa i ens manquen dies. Potser qualche vegada arribem a descobrir que allò que dóna alegria i equilibri és una vida més sossegada i tranquil·la, que també seria més lògica.

A tots aquells que anau curts de temps o teniu l'agenda plena, vos record que el febrer d'enguany té un dia més que el de l'any passat. Emprau-lo com millor vos sembli. Vos promet que jo l'agafaré com a dia lliure.

Gabriel Gomila

Andreu Genovart

En Miquel "Sastró" feu una bona faina exsecallant els fassers de Plaça

Els darrers dies d'antany

Els darrers dies s'han revitalitzat des de fa uns anys, a Montuïri. Possiblement les dues primeres vegades foren les més participades perquè, com passa amb altres coses, el nostre poble fou capdavanter en la renaixença d'aquesta disbauxa popular. Actualment ja són més els pobles que organitzen aquesta festa.

Tots sabem com ho celebren cada any en aquesta dècada dels 80. Però com ho feien els nostres padrins o les persones que ja han complit més de mig segle de vida?

Els seixanta alumnes de setè i vuitè del Col·legi Públic "Joan Mas i Verd", orientats pels seus professors i el practicant, han parlat amb els seus pares, concos, ties, veïnats, amics o padrins. Una tasca de recerca que els haurà servit per conèixer els costums de

l'avior, per dialogar amb gent major, per comparar diferents èpoques de la nostra història i també hauran aprofitat per aprendre la tècnica de l'entrevista periodística i perfeccionar el seu nivell de llenguatge. I tot això dins aquesta campanya de normalització lingüística.

BONA PAU publica alguns fragments d'aquests treballs. Sentim, però, pels lògics motius d'espai, que no puguin sortir-ne moltes més, atès que totes eren ben interessants i la feina dels joves "reporters" s'ho mereixia.

Als lectors, "carrosses" i majors, la seva lectura els farà recordar els anys "bons" de la seva vida i esclafir en rialles més d'una vegada. Els entrevistats han passat molt de gust de tornar-ho reviuire.

Una ceramista de relleu Jean Anne Jorgensen

UNA ARTISTA DE LA CERÀMICA
ESTABLERTA A MONTUÏRI

Fa ja un grapat d'anys que veim per Montuïri una artista que ve plasmant el seu art mitjançant el fang. Es tracta de Na Jean Anne Jorgensen, una dona nord-americana, concretament nadiua de Sant Francesc de Califòrnia, ciutat on també va començar els seus estudis de ceràmica per continuar-los després a Nova York. Des de 1979 resideix i treballa a Mallorca.

Seria llargament extensa la llista d'exposicions en les que ha participat des del citat any, unes individuals i altres col·lectives, tant a Ciutat com a altres pobles de les illes i també a Madrid i diverses ciutats d'Espanya i a Alemanya. Ha impartit diferents cursos de ceràmica a Mallorca i a la Península.

Exposat encara que molt superficialment el seu "currículum", per altra part molt extens, hi havent comprovat per damunt, la incidència que la seva tasca ha tengut a Montuïri; i a fi que els nostres lectors puguin conèixer, com nosaltres mateixos, altres detalls, li férem aquestes preguntes:

—Per què elegires Montuïri per treballar i residir-hi?

—Cercava una caseta en el camp —comença dient-nos— per muntar un taller de ceràmica que estàs prop de Palma; i aquí, a Montuïri, vaig trobar allò que volia.

—I per què en el camp?

—Mai hi havia viscut i em feia molta il·lusió aquest estil de vida; el seu ritme diari, estar més prop de la natura, tenir un petit hortet... Descobrir el poble de Montuïri i la seva gent, venia ja després. Aquí he trobat amistat i simpatia; molt d'entusiasme i recolzament cap a la meua obra. I això és meravellós! —exclama Na Jean Anne—.

—Com qualificaries aquests anys d'estada aquí?

—No hi ha dubte que el temps que he viscut a Montuïri han estat uns dels anys més creatius, artísticament, de la meua vida.

—Quis tipus de treballs realitzes?

—Fonamentalment faig peces úniques, això que anomenam ceràmica creativa, per a diferenciar-ho de la ceràmica popular o purament artesana.

—Com fabriques les peces?

—Cada peça està elaborada a mà, mitjançant tècniques bàsiques de la ceràmica, partint d'un concepte molt concret de l'estètica. Per crear una peça bella, un ha d'estar molt prop de sí mateix, atent als sentits, i elaborar-la amb mirament i tendresa.

—Les teves creacions, tenen algun caire distintiu?

—Generalment les formes de les meves peces surten d'un esbós, deixant marge per a l'espontaneïtat i la mateixa sensualitat de modelar l'argila.

(Continua a la pàg. següent)

Ingenu detall de Na Jean Anne portant satisfeta una obra seva

Les creacions de l'artista revelen, com ella diu, "delicada textura i esquinçada aparença".

A diferència de la ceràmica popular, la seva obra és creativa, única
La col·lecció privada de la Reina Sofia conté peces seves

(Ve de la pàg. anterior)

—Com és el procés d'elaboració?

—Aquest procés d'elaborar cada peça és molt llarg i lent. Primer s'ha de preparar el fang, pastar-lo per llevar l'aire, després contruir la peça segons el mètode o mètodes múltiples emprats. Més tard, deixar secar la peça lentament. Quan està seca, aleshores està llesta per a la primera fornada o "bizcocho". S'ha de coure aproximadament a 960 graus durant vuit hores permanentment a dita temperatura. Després altres vuit hores per refredar el forn i treure les peces cuites.

—I ja estan llestes?

—No. Llavors s'ha de fer l'esmalt (pesar, mesclar i tamisar-lo) abans d'aplicar-ho per diverses tècniques, el pinzell, vestir, submergir, etc. Després se'l cou per segona vegada, però abans s'han de col·locar amb molt d'esment les peces dins el forn. I no es veu el color ni la qualitat fins que es treuen.

—Això suposa alguna tècnica especial?

—Tenc per costum coure els esmalts a 1.060 graus i això és un procés de vint-i-quatre hores. Empr un forn de gas

"propano", especialment fabricat per a la ceràmica.

—Quins són els teus treballs preferits?

—Les meves peces favorites sempre són les del moment, l'actualitat... el

"El meu estil porta el propi segell"
"A Montuïri he trobat
recolçament cap a la meua obra"

descobriments d'una corba nova... l'exploració d'una altra dimensió... la revelació d'un buit inesperat...

—Et consideres autodidacta? Com definiries el teu estil?

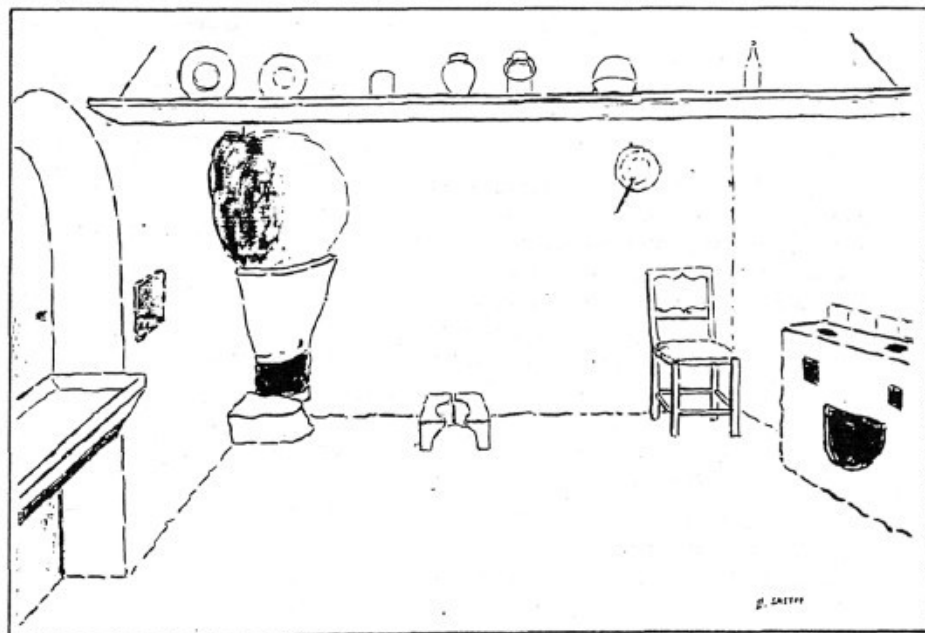
—El meu estil porta el propi segell. L'observador atent capta el contrast entre la suavitat del color i delicada textura i l'esquinçada aparença que tenen les peces; semblen inacabades o rumpudes en acabar-les. Reflexen intimitat i sensibilitat.

—Què ens podries afegir de les darreres exposicions?

—Acab de fer-ne una a León i estic orgullosa de saber que peces meves formen part de col·leccions privades importants, fins i tot de la de la Reina donya Sofia.

Una ceramista notable, el llinatge de la qual (Jorgensen) representa "de sang vikinga", que tan bé ha sabut plasmar l'art a la seva obra, és mereix ésser coneguda pels nadius d'on ella haurà realitzat bona part de la seva tasca i viscut possiblement uns dels millors anys de la seva vida.

Gabriel Gomila

Cuina de Can Soquetes, dibuixada per Na Catalina Sastre

El Metge nou Josep Carles Ortiz Bolinches

Fa poc més de dos mesos que vingué a Montuïri el nou metge titular. S'anomena Josep Carles Ortiz Bolinches, té 35 anys i va néixer a Vila Nova de la província de Castelló. Encara és fadrí i pel que es desprèn de l'entrevista arriba amb bona disposició per exercir la seva tasca.

Encara que no té temps per conèixer bé el poble, començarem així l'entrevista:

—Quina és la seva primera impressió de Montuïri?

—Era un poble del que ja tenia informació. No m'eren desconegudes les seves característiques més importants. Crec que és un bon poble.

—Per què ha vingut a Montuïri?

—Perquè som el titular.

—Quin ambient ha trobat?

—Des del punt de vista laboral, es podria millorar, però crec que això haurà d'esperar la pròxima reforma sanitària, que ja ens arriba aquí.

—Ja té algunes amistats?

—A nivell personal conec poc encara, però les persones que comenc a conèixer m'agraden i possiblement podré tenir bons amics aquí.

—Com l'ha rebut la gent?

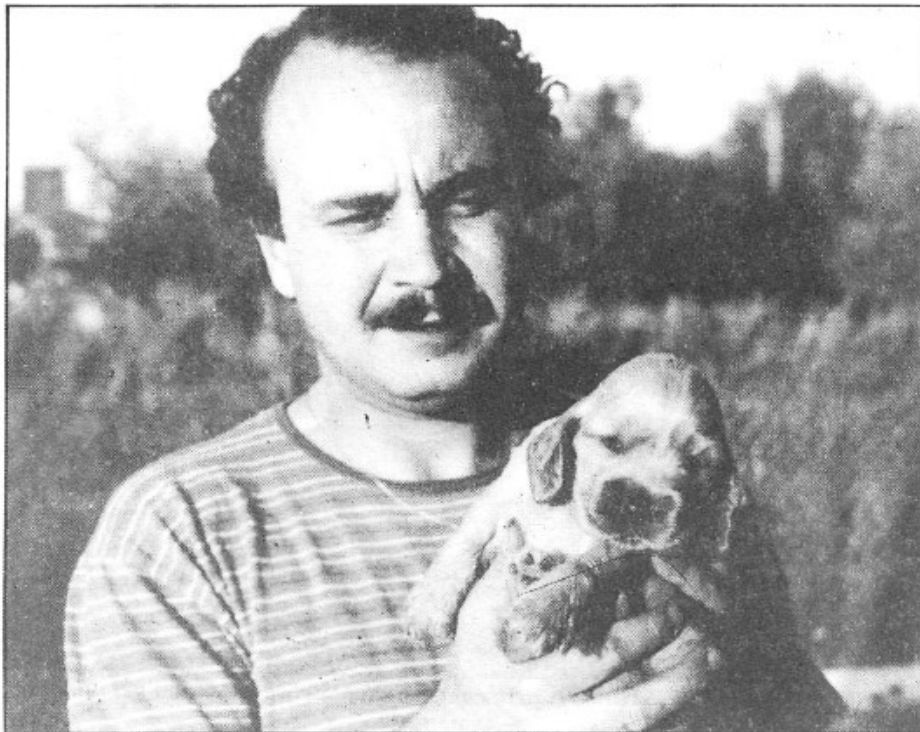
—La gent sempre reb al metge nou amb expectació, amb una mescla de curiositat i sorpresa.

—Com ha trobat el moviment cultural?

—En relació a la població actual, crec que el nivell cultural és bo, tenint en compte que hi ha una revista on es poden expressar les opinions, i una ràdio local. Crec que té més possibilitats que un altre i confii que els promotors culturals segueixin amb la seva tasca endavant.

—Quina diferència troba entre l'antic lloc de treball i el de Montuïri?

—La diferència és que aquí comptam amb un dispensari i amb una modesta organització sanitària a nivell de guàrdies mèdiques, però no hi ha massa diferència entre l'altre lloc. Avui en dia

Educar sanitàriament és una de les seves principals preocupacions

Un important problema que veu el metge nou
és el de l'automedicació

la sanitat local té unes característiques similars.

—Sobre medicina preventiva, que diria a la gent?

—No puc afegir res sobre tot quan està fet per l'anterior metge, com és el calendari de vacunació infantil i les vacunacions de malalties respiratòries, com el grip. L'única cosa que caldria afegir amb el temps, seria oferir més informació sobre malalties cròniques i endocrines, com podria ser diabetis, hipertensió, normes dietètiques.

—Com troba l'ambulatori o centre sanitari?

—El trob molt bé i m'agradaria expressar correctament el que vull dir. Té les estructures sanitàries per una correcta medicina rural.

—Quins problemes o fets considera que posen en risc a les persones?

—El principal problema que veig jo és el de l'automedicació. De totes maneres és una pregunta massa ampla

per resumir-la. Caldria parlar d'alimentació, educació sanitària, de salut mental...

—Compta ja amb una certa experiència professional?

—Ja duc deu anys de metge titular i experiència de pràctiques de medicina interna a un hospital d'Estat Units durant un any.

—Quina imatge creu que té la gent del metge?

—Aquesta pregunta hauria de demar-la a la gent.

—Les seves principals preocupacions professionals, cap on s'enfoquen?

—Cap a realitzar una bona medicina preventiva i educar sanitàriament a la població. Però sense pressa a fi d'aconseguir el millor control possible de les malalties prevenibles o revisibles.

—Com descriuria la vida d'un metge rural?

S'HA DIT QUE...

...es dia millor per posar-se malalts és es dilluns, A més de no anar a fer feina, hi ha visita de metge. No se vos ocorre qui agafar es "patatús" en dissabte o en diumenge, que si no... estau llets.

—oOo—

...sembla que an es nostre poble hi ha com una espècie de "pesta de salut". Des de dia 25 de novembre, no s'ha mort ningú (fins a s'hora de redactar aquesta notícia) i això que atrevesam els mesos de ple hivern. Qualcú deia que es rector Pere ha duit aquesta "pesta de salut" perquè no li agrada dir funerals. Ell encara no s'ha estrenat!.

—oOo—

...s'opinió d'un altre sobre aquest particular era que sa gent no se mor perquè ningú vol esser es primer que no el duguin a l'església. Lo que en aquest pas —afegia encara un altre— aviat ses funeràries i es capellans començaran a fer badalls.

—oOo—

El Metge nou

—Es més difícil de lo que pareix a simple vista, tal com està avui en dia la sanitat rural. El metge dedica excessives hores a la seva funció humana. Hi hauria d'haver un millor reciclatge professional i més temps per poder carregar bateries, ja que dia i nit de feina arriba a ser molt pesat.

—Quin seria, doncs, el seu ideal?

—Un horari racional amb unes hores de feina i de descans. Crec que seria l'ideal.

—Com accepta un metge la responsabilitat del seu càrrec?

—Com qualsevol altra professió. La responsabilitat és la mateixa.

—Ja per acabar, voldria expressar un desig per als montuïers?

—Sí; i un bon desig: Salut!

Ma. Antònia Rigo
i Petra Mayol

...l'INEM va voler fer una enquesta "solapada" sobre els aturats i desenfeinats des poble, i ho va fer d'aquesta manera: A través de s'Ajuntament contractà En Miquel "Sastró" a tallar es cabells an es fassers de plaça. Tots es qui a les cinc de s'horabaixa sortien a badocar, a veure com se'n desfeia, foren fitxats com a "sin labores concretas".

—oOo—

...ets organitzadors i participants an es capionat de truc de Mallorca, han vengut a Montuïri a prendre mostra de com se monta un campionat de truc. Ses mostres foren agafades de Ca'n Pieres i de Ca'n Tomeu.

—oOo—

...diversos grups de montuïers anaren a Ciutat a sa revetla de Sant Sebastià. Una al.lota tenia unes fortes ganes d'orinar. En aquell moment passaven per davant s'edifici de correus i un des grup digué: "¿Per què no vas a fer ses feines a correus? Tots els diaris diuen que és un "merder!"

—oOo—

...se comentava a ses beneïdes de Sant Antoni: "El dimoni sap més per vell que no per dimoni". Ho deien pes de sa Tercera Edat, que foren ets únics que no se banyaren, ja que posaren una teulada de veres a sa seva carrossa. Ja els anireu a ensenyar res!

—oOo—

...es dia de sa festa de la Mare de Déu de la Bona Pau, a s'amollada de coloms, un va deixar caure es seu "record" sobre es cap d'una persona. Quan aquesta se queixava, es seu veïnat li digué: "Tanta sort que ses vaques no volen". Qui no se conforma és perquè no vol.

—oOo—

...fa por sa "riada" de cotxes i motos que passen a tota velocitat pels nostres carrers. Seria una llàstima, però qualche dia serà ver allò que diu tothom: "fins que no hi hagi un accident, no s'aturaran".

—oOo—

...fa sospitar que ses obres per construir es nou parvulari encara no estiguin llestes. Es que comanden mos havien promés que a hores d'ara s'inauguració ja s'hauria feta. I... mirau encara per on van!

EN XERRIM

Moment de l'entrega de trofeus als guanyadors del rallye automobilístic del passat mes de desembre

L'Ajuntament informa

Sessió plenària extraordinària de 18 de desembre de 1987

Sota la presidència del Batle, Joan A. Ramonell, començà la sessió, informant dels següents assumptes:

a) Formalització del contracte de compra-venta de l'edifici Ca Ses Monges, mitjançant la corresponent escriptura pública i l'acceptació de 6 lletres de 2 milions de pessetes cadascuna, segons l'acord del ple de 28-4-87.

b) Finalització de les obres "Construcció porxo" havent-se lliurat la corresponent certificació d'obra i acta de recepció provisional.

CESSIÓ D'UN LOCAL A CORREUS

La Corporació va acordar:

1.- Cedir en ús a la Direcció General de Correus i Telègrafs un local adequat per instal·lar l'oficina auxiliar "Tipus A" de Montuïri, que essent propietat de l'Ajuntament està ubicat en els baixos de la Casa de la Vila i té una superfície aproximada de 40 m². Tal cessió es fa per un any, prorrogable mentre no es manifesti el contrari.

2.- Remetre certificació del present acord al Cap Provincial de Comunicacions de Balears als seus efectes.

DESESTIMACIÓ DEL RECURS REFERENT A L'APROVACIÓ DEFINITIVA DE LES NN.SS.

Una vegada feta la votació de la proposta, s'obtingué majoria absoluta amb els cinc vots d'AP i el del CDS. I es va acordar:

1.- Desistir del recurs contenciós-administratiu que l'Ajuntament té formulat davant la Sala de lo Contenciós-Administratiu de l'Audiència Territorial de Palma, contra la desestimació del recurs d'alçada plantejat davant el Consell de Govern de la CAIB per Joan Mas Sastre contra l'acord de la C.P.U. sobre aprovació definitiva de las NN.SS. de Plantejament.

2.- Facultar al Procurador dels Tribunals, Miquel Amengual i a l'advocat Josep Lluís Martín perquè presentin davant dit Tribunal els escrits processals oportuns a efectes de desestimació.

3.- Facultar al Batle perquè compareixi davant la Sala i ratifiqui dita desestimació conforme a dret.

MODIFICACIÓ DE LES TAXES PER A LA RECOLLIDA DE FEMS

Igualment, amb els mateixos sis vots a favor ja ressenyats abans i l'abstenció dels altres, es va acordar:

1.- Aprovar inicialment la modificació de l'ordença fiscal "Taxa pel servei de recollida de fems" el qual entrarà en vigència el proper exercici

augmentant les tarifes actualment vigents en un 10 per cent.

2.- Exposar al públic el present acord durant 30 dies perquè els interessats puguin examinar l'expedient i presentar les oportunes reclamacions.

MOCIÓ DEL PSM PROPOSANT LA RECOMANACIÓ DE NO FUMAR EN ELS LOCALS PÚBLICS

Una vegada exposada la proposta presentada pel grup municipal PSM i debatuda i proposades lleugeres modificacions, la Corporació per unanimitat va acordar:

1.- Que durant les sessions plenàries i actes públics es pregui o aconselli no fumar a la Sala o local on se celebri, advertint de manera visible aquesta condició.

2.- Que en les dependències del Consultori Local es prohibesqui fumar i es col·loquin els corresponents cartells, per quan ha de ser el lloc de salut per excel·lència.

MOCIÓ DEL PSM PROPOSANT LA CREACIÓ D'UNA COMISSIÓ RESPONSABLE DELS INFORMES ALS MITJANS DE COMUNICACIÓ

El grup municipal del PSM presenta la següent moció:

"Vistes les informacions que mensualment apareixen a la secció "L'Ajuntament informa" de la revista "Bona Pau", secció pagada per l'Ajuntament de Montuïri, les quals estan elaborades única i exclusivament per Joan A. Ramonell, el qual les redacta d'una

manera un tant personal, afectant en ocasions al fons dels temes tractats, els regidors abaix firmants (Pere Sampol Mas i Bartomeu Amengual Mora) eleven al ple de l'Ajuntament la següent proposta d'acord: Crear una comissió en representació de cada grup municipal que mensualment redactarà les informacions municipals per a la revista "Bona Pau", així com qualsevol informació pels distints mitjans de comunicació.

Obert el debat, intervingueren els regidors Guillem Ferrer (CDS), Gabriel Miralles (PSOE) i Pere Sampol (PSM), els quals presentaren diferents matitzacions i esmenes, i el Batle també presentà una altra proposta alternativa.

Tancat el debat es feu la votació de la moció presentada pel PSM amb l'esmena proposta pel CDS, amb el següent resultat: 4 vots a favor (2 del PSM, 1 del PSOE i 1 del CDS) i 5 en contra (els d'AP). No es va aconseguir majoria i per tant no es va aprovar.

Seguidament es feu la votació a la proposta presentada pel Batle, la qual fou aprovada per la Corporació amb els 5 vots favorables dels Regidors d'AP i els 4 en contra dels del PSM (2), del PSOE (1) i del CDS (1).

L'acord diu així: "Que cada president de les comissions informatives elabori la informació corresponent i el batle elabori així mateix la que correspongui als assumptes tractats pel ple a efectes de la seva publicació a la revista "Bona Pau" o a qualsevol altre mitjà de comunicació social".

ALTRA INFORMACIÓ

FESTA DE SANT ANTONI: La tradicional festa, després de molts d'anys es va celebrar de bell nou a la Plaça Major. Per aquest motiu es feu un gran fogueró convidant conjuntament l'Ajuntament i els quintos a tot el poble a una torrada de botifarró i llonganissa i vi. La festa fou animada pel conjunt "Sa Por". Tot això feu que tornàs al seu lloc la tradicional festa. I si qualche cosa s'ha de destacar d'ella és la gran col·laboració i el comportament dels quintos. Enhorabona pel resultat.

BENEÏDES DE SANT ANTONI: Com cada any, les festes de les beneïdes se celebraren en Es Dau. La desfilada de carrosses fou entretinguda i vistosa per a la concurrència que hi assistí, encara que la pluja ens va jugar una mala passada.

SEGURETAT CIUTADANA: Durant els mesos de desembre i gener no s'ha registrat cap robatori a Montuïri. Tot això, sense cap dubte, gràcies a l'actuació i col·laboració de la Guàrdia Civil, Policia Municipal, Guarda Jurat i Societat de Caçadors. Esperem que segueixi la ratxa.

DOS TORNEIGS DE TRUC

EL DE CAN TOMEU

Formant part del "I Campionat de Mallorca de Truc" organitzat pel diaris "Última Hora" i "Balears" el bar Can Tomeu fa una fase local.

Haurà començat el dia 1 de Febrer i acabarà el 21 d'aquest mateix mes.

Ja hi ha 10 pobles inscrits que jugaran entre sí pel sistema de lliga. La parella campiona participarà en el campionat de Mallorca.

Cada dilluns, dimarts, dijous o divendres es jugaran tres o quatre partides a les taules del mateix Bar Can Tomeu.

EL VI TORNEIG DE CAN PIERES

El ja tradicional torneig de truc de Can Pieres va començar el passat dia 20 de Gener i es perllongarà per espai de 17 jornades amb una freqüència de tres per setmana (dilluns, dimecres i dijous), el qual constitueix, segons ens comuniquen els organitzadors, el IV Campionat local de truc. Hi participen 18 parelles i durarà aproximadament un mes i mig i a l'acabament es farà un sopar amb tots els participants.

L'AJUNTAMENT INFORMA

FESTA DE L'ARBRE: L'Ajuntament en col·laboració amb el Col·legi Públic "Joan Mas i Verd", té previst a la fi de febrer fer la "Festa de l'Arbre" amb la plantació de diferents tipus d'arbres mallorquins.

FESTA DARRERS DIES: Els al·lots del Col·legi han realitzat un dibuix damunt el tema dels Darrers Dies. La Comissió de Cultura ha triat un dels dibuixos com a cartell oficial de la festa, la qual tindrà lloc el proper dia 13 de Febrer. Tots els dibuixos estaran exposats a l'Ajuntament els dies 13 i 14 de Febrer. Volem aprofitar des d'aquí, en nom de l'Ajuntament, per convidar-vos a participar en aquesta festa de disbauxa i alegria.

CURSET DE CATALÀ: El passat dia 18 de gener es va iniciar el curs de català. Es fa en el local de la Biblioteca i la professora és Na Bàrbara Sastre "Xinet". Hi participen unes 13 persones. La matrícula encara està oberta.

FÀBRICA D'EMBOTITS

En el carrer de Sa Torre funciona la fàbrica d'embotits "Es Pagès", una indústria que elabora tot quan es deriva del porc.

Figuren com accionistes els germans Mateu i Miquel R. Fiol Jordà, i Bartomeu Ferragut Planas, els quals s'han constituït en societat.

Actualment la plantilla és de quatre persones, però projecten ampliar i crear nous llocs de feina. La maquinària és moderna i fan gestions a fi que els seus productes tinguin entrada en el Mercat Comú, en vistes a l'exportació a altres països, ja que ara, la majoria de quant es produeix té sols sortida cap a la Península.

Cal afegir també que aquest complex està enfocat cap a una industrialització actualitzada.

MIQUEL JOSEP DEIÀ BAUZÀ
Premi Ciutat de Palma

Miquel Josep Deià Bauzá, de 23 anys, Llicenciat en Història Econòmica, fill de mare montuïrera (Na Joana de "Cas Ferrer Pelut") ha obtingut enguany el premi "Ciutat de Palma" a la investigació, Àrea d'Humanitats i Ciències Socials. El títol del seu estudi és aquest: "La Indústria rural mallorquina: Un tipus d'empresa pre-capitalista".

El seu treball relaciona l'activitat agrària amb la textil en el camp mallorquí i les frenades a una indústria capitalista europea; una tasca que li ha suposat dos anys de feina i que també li ha servit per a la llicenciatura.

El premi —una beca de 250.000 pessetes— ve a ser el reconeixement a una tasca d'investigació i un estímul cap a la seva prossecució. Enhorabona!

RÀDIO MURTA
Nova programació

Des del passat 22 de gener, l'emissora local "Ràdio Murta" ha reemprés les seves emissions d'una manera habitual, els divendres i els dissabtes, una vegada haver acabat la renovació dels seus estudis i la instal·lació de nou aparells.

Aquesta és la programació:

Divendres horabaixa: de les 5 a les 6: "La nostra veu". De les 6 a les 7: "Diga-li amb música". De les 7 a les 8: "De pint en ample". Cada darrer divendres de mes a les 8: "El món del motor" i a les 9: "Retransmissió de la sessió plenària".

Dissabtes: De 8.30 a 9.40: Piano Forte "música clàssica". De 9.40 a les 10: Història de Mallorca. De les 10 a les 11: Escudella fresca. De les 11 a les 11.50: Fa tants d'anys. De les 12 a les 12.30: Concurs. De les 12.30 a la 1: Entrevista. De les 1 a la 1.30: Esportiu Murta. De la 1.30 a les 2: Informatiu de Ràdio Nacional. De les 2 a les 2.30: Informatiu local. De les 2.30 a les 3: L'hora del cafè. De les 3 a les 4: Retalls. De les 4 a les 5.30: Música jove.

OBRA CULTURAL BALEAR
Premi a la Premsa Forana

Dins els actes commemoratius dels vint-i-cinc anys de l'Obra Cultural Balear es lliuraren tota una sèrie de premis a institucions i a persones que destaquen al llarg de l'any 1987 dins el camp de la defensa de la nostra llengua i cultura.

Per la part que ens toca volem fer notar que el premi "Francesc de Borja Moll", destinat a la persona o entitat jurídica que hagi treballat activament dins les Illes Balears en la tasca de normalització social i cultural, ha estat concedit a l'Associació de la Premsa Forana de Mallorca, dins la qual hi està inclosa BONA PAU i se'n fa referència expressa, juntament amb altres vint-i-quatre revistes —també escrites íntegrament en català—, les quals han participat del premi.

Premi a les escoles

També ens ha alegrat veure inclòs dins el llistat de Centres Educatius que han rebut el premi "Emili Darder", al Col·legi "Joan Mas i Verd" de Montuïri, premi atorgat al "Moviment d'Escoles Mallorquines" caracteritzades per realitzar l'ensenyament amb la nostra llengua.

LA MARE DE DÉU DE LA BONA PAU

El poble la rebé dignament

El gran impacte de convocatòria que té la Mare de Déu de la Bona Pau per a tots els montuïrers, va quedar de bell nou patent el diumenge dia 24 de Gener de 1988 —el dia de la seva festivitat— quan fou davallada al poble.

Amb una carrossa se l'ha-

via transportada des del Puig i en el creuer del cementiri se la va rebre d'una manera oficial. La banda de Música que hi era present interpretà una peça com a mostra gojosa de la rebuda i immediatament s'organitzà la comitiva.

Un grup de cavallistes,

uniformats, obrien el pas. Darrera hi anaven les persones —nins i grans— vestides de pagès. Seguidament la banda i després les diferents entitats, les quals s'alternaven transportant en andes la imatge. Tanca-va l'acompanyament la gent que l'havia rebuda.

ARRIBADA A PLAÇA

Una vegada arribats a plaça, els membres del Consell Parroquial que l'havien duita darrerament, la pujaren damunt el cadafal. Mentrestant repicaven les campanes, s'amollaven coets i la Banda de Música interpretava l'himne de Montuïri.

Després un dels rectors solidaris li donà la benvinguda en nom de tot el poble. Llavors i successivament el Coro Parroquial cantà la Salve i distints grups li feren ofrenes.

Començà el batle oferint-li la vara de la batlia com a símbol d'autoritat, se li presentaren flors d'amaters, que en aquests temps blanquegen els nostres camps; un futbolista li entregava una camiseta, com a mostra de l'esforç i coratge; un al·lot de l'escola li llegí una de les redaccions que per aquest fi s'havien escrites; l'escola de ball va intervenir després interpretant danses típiques de la nostra terra, símbol dels montuïrers que durant segles han pujat al Puig per visitar la Mare de Déu. El grup "Els

Siurells" l'Escola de Música la cançó "Dona pacem", on es mostrà monia d'una peça. Saren globus —fou la d'alegria—, després ns —símbol de pau— finalment la imatge tuita dins el temple.

A plaça, va continuar el m a símbol de festa qui volgué, pogué del seu aire.

MERAVELLOSA EUCARISTIA

La solemne Missa que va començar a les sis de l'horabaixa significà l'adequat colofó d'aquesta jornada mariana. L'església estava plena, de gom a gom. El silenci i la participació foren les dues notes dominants. Presidia l'Eucaristia el Vicari Episcopal, Mn. Joan Bauzá. A més dels quatre rectors solidaris, concelebraren altres dotze

preveres que, o eren montuïrers, o havien estat rectors o vicaris o els lligava algun motiu.

L'homília de Mn. Bauzá fou extraordinària. Va exposar les quatre peregrinacions de la Verge i que haurien d'esser les de qualsevol cristià: Cap al futur, cap a les arrels, cap a Déu i els demés i cap a sí mateix.

Aquesta celebració va suposar el meravellós colo-

fó a una jornada mariana per excel·lència, la qual va traspuar un aire nou dins un ambient de festa major. Un aspecte, en de-

finitiva, de pau, així com se l'anomena a la nostra Mare de Déu del Puig de Sant Miquel.

O. Arbona

Aquestes fotos de la davallada de la Mare de Déu de la Bona Pau parlen per sí soles. Són una mostra eloqüent tant de la rebuda com de la festa que li retrem els montuïrers

LA FESTA DE LA MARE DE DÉU DE LA BONA PAU

ELS ACTES S'ALLARGAREN TOTÀ LA SETMANA

Alguns desperfectes seriosos aconsellaren dur
la imatge al taller diocesà de restauració
Per això no fou retornada al Puig

El bisbe de
Mallorca va
venir a
pronunciar
una conferència

A les fotos de dalt veim la Mare de Déu de la Bona Pau a l'altar major de l'església i el moment de l'amollada de globus. Abaix, la gent contempla gojosa l'amollada de coloms. I a la darrera, un primer pla de la imatge quan era transportada en andes.

Les beneïdes de Sant Antoni, enguany

Consideram que és un deure nostre, participar públicament que les dues ressenyes d'aquesta pàgina foren realitzades per alumnes de l'Escola de Montuïri. Pràcticament no hem tengut necessitat de modificar, afegir ni llevar res d'aquests escrits que volem difondre de les passades beneïdes de Sant Antoni. El lector podrà comprovar l'envejable qualitat literària dels textos que tant bé han sabut redactar els al·lots que les firmen. Enhorabona i endavant!

LES BENEÏDES DE SANT ANTONI BENEÏDES PEL CAPELLÀ I PER LA PLUJA

Enguany a Montuïri les festes de Sant Antoni varen esser molt beneïdes. Varen esser beneïdes pel capellà i per la pluja de va caure.

El dia 16 es preparaven les carrosses amb molta il·lusió a l'escola, encara que hi havia l'esperança que no plogués.

Sobre les 11'30 se celebrà la Missa. Després arribà el moment que molts de nins i nines esperaven: la partida de les carrosses. Malgrat la pluja, el Dau estava replè de gent amb el paraigua en mà.

Hi havia unes vint carrosses, totes estaven emparamentades amb paperí, mata, menys una feta de fusta: la de la tercera edat, que era per mirar-la dos pics.

N'hi havia de moltes classes, passant per les típiques dels caçadors, sirenes i pescadors, fins la més original, la de la

"Sabrina". El cavallers anaven vestits amb capes i espases, eren com els de les pel·lícules. També n'hi havia una representant l'escola, una altra de caramels, que eren els més petits de l'escola, una d'una cuina amb una paella que feia mangera, i les "quintes" que s'entretenen amb una carrossa... i els "quintos"... on eren?

Podem estar molt contents, perquè després d'un lustre s'ha renovat l'esperit de festa i de joia d'aquestes beneïdes de Sant Antoni.

Esperem que durin molts d'anys.

Tomeu Verger Fiol
Jaume Alcover
Josep Serra

SANT ANTONI VA PREGAR DÉU: "AVUI NO L'AMOLLIS" I ELS NINETS DEIEN: "I JO QUE HI FAIG AQUÍ"

Dia desset de gener, Sant Antoni Abat. Era una matinada grisenca. La pluja s'aguantava en un fil. La gent, paraigua en mà, baixava cap al Dau, on hi havia posades centenars d'il·lusions.

Dotze i quart del matí. La gent espectant, paraigua en mà, callada,

indecisa. Una música de fons animava una micoia l'ambient pobre i assecat que es respirava. Els abrics obscurs encara feien més trista la reunió. Sant Antoni arribà i en pocs moments ja va estar tot xop, però seguia immòbil, mirant el cel com conversant amb Déu i pregant-li: "Avui no l'amollis".

Un moment donat s'escoltaren les ferradures dels cavalls i tothom es girà, i al veure'ls recobraren el somriure, quasi oblidat, i l'emoció, una emoció obligada en un dia tan assenyalat. Els genets, riallers i alegres, vestien robes multicolors. La gent oblidà la pluja, adonant-se que els colors de la festa eren molt superiors als d'aquells núvols maleïts. Les primeres gloses sonaren, tothom orella parada, i a la fi, un caramall d'aplaudiments, d'emoció, d'esbarjo, en definitiva: una alegria immensa, fins i tot a algú li espiejaven els ulls, era difícil reservar l'emoció.

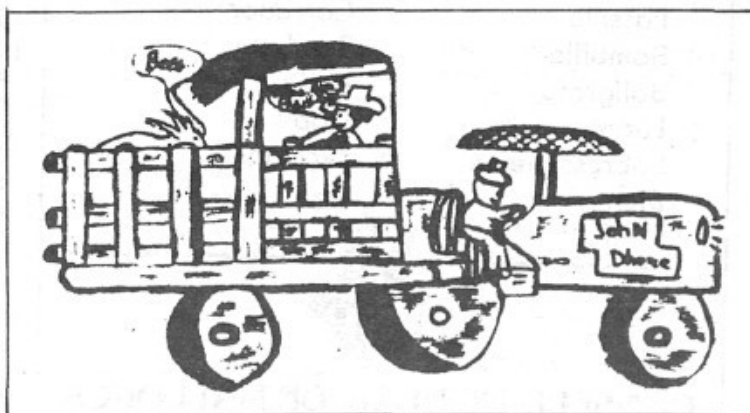
Hi havia carrosses on els protagonistes eren minyons molt petits, la seva cara era tot un poema, estaven atordits com qui diu: "I jo que faig aquí", presoners de la pluja, contagiats del mal temps.

Tanmateix, ploqui o no, no hi ha res que aturi les beneïdes de Sant Antoni.

Cristòfol Amengual.

El dibuix de l'esquerra el feu Jerònia Amengual i el de la dreta J. Mas. Un i altre corresponen a les beneïdes de Sant Antoni així com les capturen en un dia pluvós.

"Sant Antoni és un bon sant..."

"Sant Antoni de Viana..."

"Sant Antoni Gloriós..."

Així comencen una bona colla de gloses del popular ermità, moltes d'elles construïdes amb bellesa artística i que són veritables mostres del "saber" versificar i al mateix temps, tresors de la nostra literatura popular.

Sant Antoni va volar,
amb la seva porcelleta,
una oronella hi va anar
tocant una guiterreta.

Margalida Nicolau

Sant Antoni gloriós:
es pastors i ses ovelles
m'han donada mel per vós
feta per unes abelles.

Antoni Sastre

Amb motiu de la festa de Sant Antoni, els alumnes del cicle superior de l'Escola han jugat a ser glosadors; uns glosadors que, encara tendres, se n'han desfet més o manco bé com podran comprovar els qui segueixin llegint.

Sant Antoni pega un bot
perquè no sap res caçar,
ni agafar un sol tord
per poder el diumenge menjar.

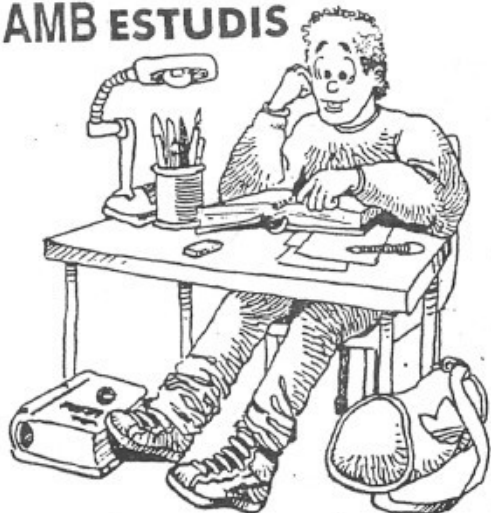
Joan Martorell

Vet aquí les que han estat seleccionades per publicar a la pàgina del concurs literari que organitza BONA PAU amb el patrocini del Consell Insular i la Comissió de Cultura de l'Ajuntament i la col·laboració de "La Caixa".

Sant Antoni és un Sant,
és un Sant montuïrer,
i és que el dimoni va i ve
i diu: mai l'agafaré.

Margalida Pocoví

VOCABULARI RELACIONAT AMB ESTUDIS

Barbarisme

Quaderno
Lliteratura
Borrar
Tissa
Estodiar
Companyero
Recreo
Passillo
Bombilla
Bolígrafo
Lapis
Sobressaliente
Bien

Forma correcta

Quadern
Literatura
Esborrar
Guix
Estudiar
Company
Esplai
Corredor
Bombeta
Bolígraf
Llapis
Excel·lent
Bé

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

Sant Antoni, bon patró,
preparau-mos sa pella;
pegarem an es porró
i més tard a sa paella.

Miquel Ribes

Sant Antoni gloriós
vós sou un sant bo,
anem al lloc més muntanyós
i pintura hi trobarem or.

Mayte Martorell

Sant Antoni té perdons,
el dimoni té banyons;
a sa plaça he duit carbons
per encendre els foguerons.

Miquel Verd Canyelles

Sant Antoni de Viana,
jo vos he de raonar,
vós teniu una campana
perquè Déu vos ho va manar.

Aina González

Sant Antoni collia cols
amb un xapó i un càvec,
i es va rompre el mànec
quan trobava els caragols.

Tomeu Verger Fiol

Sant Antoni de Viana
no se sap controlar bé,
perquè quan va pel carrer
va igual que una diana.

Joana Maria Cano Manera

Sant Antoni, a Montuïri,
un equip de bàsquet tenim,
davant vós el beneïm
i vos donam aquest ciri.

Ma. Francisca Gomila Pocoví

Sant Antoni va a caçar
amb quatre cans eivissencs,
caça millor que els porrerencs
i va agafar un senglar.

Miquel Font

Sant Antoni de gener,
vós que no dius corbata,
enviau-mos una sabata
per calçar-nos l'any que ve.

Biel Bauzá Maiol

Sant Antoni gloriós,
vos feim una petició:
de s'escola desfeis-mós
i aniré a resar per vós.

Xavier Cañada

Sant Antoni gloriós,
jo me véné a beneir,
com sempre, davant vós
per lo mal fet, aclarir.

Maria Portell Amengual

Sant Antoni gloriós
jo vos véné a demanar
que me doneu bones notes
per aquest any aprovar.

Josep Serra

Sant Antoni gloriós,
a davant vós, el teniu,
tots els mestres beneiu
per enguany aprovar-nós.

Toni Mesquida

Sant Antoni de la vila,
donau-mos vida i salut
per tota la nostra illa
i sereu un sant sabut.

Joan Antoni Payeras

Sant Antoni gloriós,
guardau-mos una pesseta,
per avui donar-vós
bona nit dins sa caseta.

Maravilla Jiménez Sánchez

Sant Antoni gloriós,
jo vos véné a demanar
que me doneu quatre famelles
per poder fer bon ballar.

J. Maiol Roca

El concurs literari

PERE CERDÀ POCOVÍ "POLLO"

Davant la foganya avui el meu padrí s'escalfava perquè feia fred. Jo he aprofitat per demanar-li un parell de coses sobre els darrers dies d'un temps. Ara ja s'acosten.

—Què solíeu fer els dies de disfressats?

—Ens disfressàvem el vespre i anàvem per les cases on hi havia dones reunides i a donar-los una sorpresa. Els acompanyava la mare d'una al.lota amb un grapat d'al.lots joves.

—Quines sorpreses solien donar els al.lots?

—Les al.lotes els esperaven darrera una finestra i els tiraven un poal d'aigua i ortigues. També, pels darrers dies a les al.lotes que anaven a jornal els prenién el dinar que duíen. Era la broma dels al.lots...

Pere Cerdà Linares - 7è

BARTOMEU MAYOL "BELLO"

Es un home que ja fa 83 anys que és en el món.

Malgrat tenguí tant d'anys encara se'n recorda com un home de 60 anys.

Li agrada tant xerrar d'aquell temps que ha fet aquesta entrevista perquè els joves s'informin de que en aquell temps també s'ho passaven molt bé.

—Hi ha molta diferència entre els darrers dies d'ara i els d'abans?

—No, però abans feien moltes més coses. Feien carros triumpals (carrosses) i esquitxaven amb xifó, polvos i paperí de damunt una carrossa. També tiraven olles i ribells de test dins les cases i l'home de la casa moltes vegades sortia.... També vull afegir que els homes i dones que havien fet bulla anaven a prendre cendra el primer dia de quaresma...

Biel Mayol Manera - 7è

PAULA POCOVÍ ANDREU "PIPA"

—Venc a demanar com eren els darrers dies, abans?

—Un parell de setmanes abans dels darrers dies la gent es reunia a una casa a vetllar, i cada vespre hi havia disfres-

sats i anaven a visitar les cases on la gent vetllava. Tots duíen la cara tapada i no volien que els coneguessin. Llavors els joves anaven a fer bulla per les cases (tirar olles, etc...). Les al.lotes anaven a ca els joves i els joves a ca les al.lotes. Hi havia dones que anaven a fer feina a foravila i a la fi dels darrers dies hi havia joves que els prenién el dinar. I feien un parell de balls. I el darrer dia es passejava un carro, al qual li deien el carro triumpal, i esquitxaven pel carrer, amb aigua.

Maria Portell Amengual - 7è

CATALINA BAUZA ARBONA "XOROIA"

...La primera vegada que es va disfressar tenia 6 ó 7 anys i era prop de 1927... els vestits més típics eren els de la mort de pagès rústic, d'homes vells i de dones. Pel cap un llençol vell i dos forats per veure-hi. També es pintaven la cara amb un carbó de senyar. També em digué que n'hi havia que no feien disfraq però feien una carroça... i coses així, i a damunt hi duíen un animal...

—Els més petits es disfressaven de dia —continua madó "Xoroia"— perquè de nit feia fosca i el més grandets l'horabaixa. Jo sortia quan començava a fer fosca i els meus pares només em deixaven anar a casa dels coneguts i no molt enfora....

Toni Mesquida Llinàs - 7è

MIQUELA BAUZA MOLL CAN PELUT"

Té 81 anys, a punt de complir els 82... Ens va dir que el que ens contaria era d'abans del moviment —de la guerra civil—. També ens afirmà que quan el dictador Francisco Franco pujà al tro no no es feien els darrers dies perquè els soldats es podien fer passar per pagesos. Quan aquella dona de molta edat ens començà a relatar el que passava pareixia com si ella encara estigués dintre d'aquelles famoses festes. Amb un somriure vivent i alegre començàrem.

(Després de contar-nos tot el que va recordar, acabà així)

—Una vegada em vaig disfressar amb un parell d'amics

i amigues, anarem a una casa i vàrem trobar un manat de pastenagues i en vaig agafar una. Entràvem dins totes les cases, dins ca N'Aloi, i jo duia la pastenaga penjada dels calçons i anava per tot; tota la gent deia: qui és aquest disfressat.

Ella disfrutava de contar-nos aquestes anècdotes.

Joan Martorell - 8è

MARGALIDA SERVERA ROSSINYOL

Té 86 anys i és una dona molt enfeïnada...

—De què vos solíeu disfressar?

—Mos disfressàvem de lo que venia. Compràvem caretes i els homes se vestien de dones i les dones, d'home...

—Hi havia cap disfressa que fos molt coneguda?

—No, però hi havia grups de disfressats que feien la Mort i Passió.

—En què consistia?

—Posaven un esmortallat i cremaven sofre. Llavors el sofre cremat el posaven al mort —que no era un mort de veres— i el passejaven per les cases...

Antonia Munar - 8è

JAUME POCOVÍ MIRALLS "SALAT"

Es bo recordar la flor de la vida dels nostres pares i padrins; potser no tot siguin records bons, però en el seu pensament sempre hi ha qualque anècdota per contar. Es ver que resulta un poc avorrit per la nostra societat, però... és interessant, encara que mai no es podrà tornar a aquells temps, i és ara que s'ha d'aprofitar.

—Podríeu contar qualque anècdota?

—Eren tres jovenetes: Madó Margalida "Poeta" (la teva padrina), madó "Felanitxera" (sa meva tia) i madó "Pipa" (que en pau desnsi). Quan anaren a Can Tomeu "Catxeto" es varen tancar els llums de la casa. Se'n volien anar i en lloc d'anar-se'n a la porta, se'n varen anar a la porta del rebost. L'amo En "Catxeto" flastomava... sens voler es varen deixar un bolso vell, i els encaçava per donar-se'l i aquelles tres, corrent, donaren la volta al poble. L'endemà l'amo va demanar al carter si sabia de qui era aquell bolso; llavors va anar a l'Ajuntament a donar part i més tard es va fer una crida, costava més la crida que no

aquell bolso vell... (acaba de contar-me mon pare entre rialles).

Margalida Poció - 8è

MARIA RIGO "MADO MARIA MUIXA"

Fa 45 anys, temps prehistòric parlant de darrers dies a Montuiri. Madó Maria Rigo, coneguda per Madó Maria "Muixa", "joveneta" de 67 anys, ens conta en aquestes línies com va viure fa 45 anys les disfresses i un poc de quaresma.

—Què feien en aquells temps pels darrers dies?

—El dijous llarder hi havia un costum referent a quan les al.lotes anaven a cavar alls i faves. Quan tornaven de cavar els al.lots els esperaven i les ortigaven amb ortigues o les esquitxaven amb aigua. El vespre d'aquest dijous, sopaven de potó i després anaven a Cas Confter o a Ca Na Xoroia on hi havia unes sales i ballaven allà; mentrestant es regalaven caramel·los.

—Trobau que això que fan ara està bé?

—Sí; perquè un temps no es menjava porc en tot el temps que durava la quaresma i només una mica de carn els diumenges. Però llavors venia el dissabte de pasqua i mataven un xot per fer panades i ens encarnàvem (menjàvem molta cern).

Joana Maria Blascos - 8è

"MADÓ SERRA"

Madó Serra és una veïna simpàtica i alegre, amb 61 anys, encara "joveneta", la qual ens contarà com eren els darrers dies a Montuiri fa uns quants anys.

—¿També es feien foguerons i es duíen orquestres pels darrers dies?

—No, no. En aquell temps no feien foguerons, feien balls amb un tocadiscs per les cases amb les amigues; un dia a ca nostra i un dia a la casa d'una altra. Els disfressats eren molt pocs, perquè en aquell temps no se'n podien fer, estava un poc privat.

—Pel vostre gust, ¿quins són els disfressats que us agraden més?

—Els d'ara, perquè hi ha més ambient, la gent sembla que té més doblers. Els disfressats són molt més guapos, ja que nosaltres no podíem anar a Palma a comprar-nos vestits perquè no hi havia possibilitats.

Jerònia Amengual - 8è

Enguany el fogueró serà a la Plaça Major

Aquest dissabte, 13 de febrer, la nit de fantasia, la nit bruixa, la nit màgica omplirà els carrers de Montuiri amb motiu del carnaval.

Un fogueró a plaça, música i ball, sarau per llarg, disfressats i rialles i bromes, la incògnita d'aquella fressa; misteri, originalitat, alegria... i festa.

Això hi hauràenguany. Però... com era temps enrera?

ELS VESTITS, TEMPS ENRERA

Sobre com anaven disfressats, "Madò Serra" de sa botiga explica a Aina González que "els disfressos només eren de quatre pedaços vells o, si no, eren els vestits dels seus quatre germans o familiars; com per exemple, disfressar-se de mariner o militar, que eren els únics vestits que tenien els seus germans per haver fet el servici". A Jaume Mas, "Madò Coloma Nicolau Verger", de 79 anys hi afegeix que "els més típics eren els vestits de la mort quan es passejava pels carrers i dones l'acompanyaven amb un llumet, el vestit de les núvies i dels nuvis..."

Havíem sentit parlar de la carota d'En Doia, molt lletja i que sortia cada any. El que no sabíem és el que relata Madò Antònia Llulla al seu nét Gabriel de Son Comelles: "Me'n record que cada any hi havia un cap de cavall; un home s'abrigava un llençol i al cap de cavall li posaven cabeçades. Un home el manava i cridava:

El meu cavall és valent
i fa moltes valenties,
només surt es darrers dies
per donar gust a sa gent

El meu cavall duu sabates,
per no anar descalç, a peu;
i ell fa més via quan jeu
que un altre en anar de quates"

BALLS D'AFERRAT

"Cada diumenge anàvem a ballar ball de bot i també a Can Sampol (avui Can Xorri de Plaça) i a Ca N'Aloi (avui bar Can Toni) a ballar d'aferrat —conta l'Amo En Miquel Manera a la seva neta Joana Maria Cano. Abans d'acabar-se la festa rifaven un pollastre o una ensaimada i els allotos regalaven a les allotos, rullles de "caramello". L'Amo En Joan Ramonell, "Matxo" diu a la seva néta Maria Gayà, que també hi hagué ball a damunt Can Pieres i a Can Tomeu.

"Aina Ferrera" —escriu Joana Maria

Na Conxa Cerdà Linares, una nina de 10 anys, amb aquest dibuix es va proclamar guanyadora del concurs de cartells dels darrers dies d'enguany

Capellà— em va dir tot el que feien en el seu temps lo millor que va saber i no li va importar gens que jo anàs a Ca seva per fer-li unes preguntes. Afirmà que feien "ball de sala" amb una orquestra que es deia "En Xondo".

A Montuiri eren més avançats que a altres pobles perquè aquí ja ballàvem d'aferrat i a altres pobles, no.

TOCAR BAULETA

El córrer pels carrers, el tocar bauleta, tirar olles o bombetes fuses dins les cases... eren actes reservats gairebé només a allotos; malgrat això, Madò "Aina Ferrera" recorda que "si, per exemple, a jo m'agradava un allot, anava a tocar bauleta a ca seva".

"Quan el meu padrí era jove, es reunien tots els amics. Un duia una olla i quan s'acostava la nit deien: "Ave Maria, ¿voleu una ollada?. Els que vivien a la casa deien: "Nooo! Tiraven l'olla per terra, s'espinyava i començaven a córrer. Alguna vegada els esperava un ca darrera la porta", narra Joan Antoni Payeras. Sobre el mateix tema, Miquel Font descriu que "els meus padrins tocaven bauleta posant un fil fermat a una baula i estiraven i no sa-

bien qui era qui tocava. L'amo sortia i no trobava ningú. Tornaven a estirar i tornava tocar la baula..." Però qualcú els encaçava amb ses corretjades i n'hi havia que rebien o també els amollaven es ca... De vegades l'amo els esperava darrera es cantó i betcollada va i betcollada ve", contraposa En Pere "Frare" a la seva neboda Maria Magdalena Roselló.

Les corregudes podien ser dramàtiques perquè "un pic vaig haver de córrer davant de la Guàrdia Civil —retreu l'Amo En Pere "Pollo" de 82 anys a Baltasar Tous— i vaig haver de botar una paret de deu o dotze pams".

A l'hora de demanar, els nins s'expressen ben clar i llampants. Fixau-vos amb la pregunta de Jaume Mas a Madò Coloma "Perons":

—Quines animalades fèieu?

—Fèiem es "cavall rengo", ortigàvem les allotos, cremàvem es sarró de ses filoses. Això és que els "novios" no volien que les núvies fessin feina i cremaven el fil perquè no poguessin filar".

Aquesta manera de fer festa contrasta amb unes altres més fines que les que indica Maite Martorell per boca de la seva padrina, Madò Miquela "des peix". Cantàvem cançons adequades a aquell temps amb ximbombres i flabials... Mentre les enamorades eren a casa i filaven amb sa filosa, els enamorats hi anaven a fer bulla i els tiraven bombons, confits, gerretes... Als balls els tiraven serpentines, paperí..."

DEJUNI

No creim que hi hagi hagut molts de reporters que sabessin que en temps de corema no es podia menjar gens de carn durant quaranta dies, perquè observam que Joana Serra remarca les paraules del seu padrí, l'Amo En Pep "Vadell": "Els darrers dies eren unes festes en què es menjaven es potó des porc i xulles amb alegria. Si no s'acabaven la xulla o la coa des porc, llavors a mitja nit s'havien d'aixecar per menjar-se-les, perquè si no acabaven abans de mitja nit, era un pecat".

"Cualquier tiempo pasado fue mejor", recita el poeta castellà Jorge Manrique. "Qualsevol temps és diferent", podem concloure nosaltres.

Alumnes de 7è. curs del C.P.

"Joan Mas i Verd"

i Gabriel Gomila

Joan Verger Ramonell, «Matxo»

ENTRENADOR DEL C.D. MONTUÏRI INFANTIL

Té quaranta-vuit anys i li diuen En Joan "Marxo". Es l'entrenador dels infantils i és un orgull per ell que cinc jugadors del seu planter fossin convocats per jugar amb els juvenils.

I a més a més, el seu orgull fou més gran quan va saber que havíem guanyat dins Campanet pet tanteig de dos - tres.

El vàrem trobar una nit grisenca i plujosa espolsant sabates, ja que és una persona molt curiosa.

Es un home que ha jugat amb molts d'equips: el Montuïri, l'Aguiles de Palma i el Porres. I ha tengut diversos entrenadors: l'Amo En Mateu "Confiter", En Pep Sampol, En Moreno i l'Amo En Llorenç "Neo".

Quan li vàrem demanar sobre la situació, dins la classificació, de l'equip que ell entrena, ens va contestar:

—No molt bé, ja que sols compt amb una plantilla de 12 jugadors, si bé tenim

la gran sort de que són molt responsables. Si no fos així aniríem molt més avall.

—Quins són els jugadors que teniu a la plantilla?

—Cristòfol Massanet, Joan Martorell, Miquel Ribes, Mateu Gomila, Joan Servera, Biel Arbona, Joan A. Miralles, Rafel Sastre, Joan Pere Socies, Miquel Verger, Jaume Bauzá i Bartomeu Verger.

Després li férem algunes preguntes un tant ficadisses, com aquesta:

—Per què cridau tant?

—Per què algunes vegades els jugadors són una mica caparruts i no m'escolten. I tot és perquè tenc moltes ganes de guanyar.

—Quins són els principals problemes?

—La manca de jugadors, per una part; i la mala organització que hi ha dins el futbol base.

—Quants d'anys fa que entrenau?

—Molts! —respongué immediatament—. Ja fa uns quinze anys i començ a estar cansat, tant és així que a la fi d'aquesta temporada hi ha moltes possibilitats de que ho deixi.

(Continua a la pàgina següent)

Regalau Artesania Balear

Perquè són productes nobles, que transmeten els sentiments més seculars de la nostra terra i que representen com cap altre la singular herència, deixada per uns homes, els noms dels quals la història

mateixa ignora, però que la seva obra, monumental i inalterable, s'ha projectat fins al present, i ha quedat fortament impresa —ja per sempre— a l'ànima del nostre poble.

Per tot això, comprar un objecte amb qualitat artesanal, és oferir el nostre suport i el just reconeixement a un art que per tradició, hem de valorar i preservar. Regalau Artesania Balear.

Els equips de futbol progressen

Resultats corresponents al mes de gener:

BENJAMINS

Avance, 3 - Montuïri, 2
Son Servera, 2 - Montuïri, 2
Montuïri, 5 - Ses Salines, 1

Si voleu veure jugar a futbol de categoria, anau els dissabtes mati a seguir l'actuació d'aquests jugadors. Gaudiu de debò.

ALEVINS

Avance, 5 - Montuïri, 1
Montuïri, 1 - Pollença, 0
Independiente, 1 - Montuïri, 2
Montuïri, 3 - La Porciúncula, 0

D'aquest mes cal remarcar el partit contra el líder Pollença, que va conèixer per primera vegada la derrota en tres mesos de campionat.

INFANTILS

Ses Salines, 0 - Montuïri, 2
Sant Francesc At. 0 - Montuïri, 1
Porto Cristo, 4 - Montuïri, 0

Llegiu en aquestes mateixes pàgines l'entrevista que fan dos jugadors, un alevín i l'altre infantil, a l'entrenador Joan Verger Ramonell.

JOAN VERGER RAMONELL "MATXO" (Ve de la pàgina anterior)

—Quines són aquestes queixes sobre el futbol base?

—El futbol base està molt mal planificat. Només se'n cuida el president i hi ha molts de directius que podrien i haurien de donar una mà.

—Quins són els dies que hi ha entrenament?

—Els dimecres i divendres, de 6'30 a les 8.

—Què trobau dels jugadors montuïrers?

—Si els cuidassin, tendrien futur. Tant l'equip d'enguany com el de l'any passat han estat els equips amb els quals he gaudit més entrenar.

Voldríem que aquest home, que ha fet tant pel Montuïri, no es retirés tan prest, perquè persones com aquestes són les que manquen dins una vila i un club com el nostre.

Tomeu Verger Rossinyol
i Cristòfol Amengual

JUVENILS

Port Pollença, 3 - Montuïri, 0
Montuïri, 5 - Horta, 6
Campanet, 2 - Montuïri, 3
Montuïri, 0 - Son Servera, 4

Llàstima de no tenir porter contra el líder, S'Horta, perquè guanyant per tres gols de diferència, encara perdríem el partit. A Campanet s'hi va anar el dia de Sant Antoni i a causa de que hi ha un parell de jugadors que són quintos, es varen haver d'alinejar cinc infants (M.Verger, C.Amengual, J.P.Socias, J. Bauzá i G.Arbona). I així i tot guanyaren per 2 - 3, amb dos gols de l'infantil Jaume Bauzá. Bona feina!

I PREFERENT

Montuïri, 1 - Cardassar, 1

Molt bon partit del Montuïri que havia de guanyar per dos gols de diferència i a manca de cinc minuts per a l'acabament, es va observa com injustament perdía un positiu.

Campos, 3 - Montuïri, 0

Aquí no hi hagué excusa. Als 25 minuts ja perdíem per 3 - 0 a causa de la pèssima actuació montuïrera.

Pollença, 2 - Montuïri, 2

Valuosíssim resultat a casa d'un dels primers classificats i que ens havia empatat a la primera volta en "Es Revolt". També perdríem un punt a la fi del partit, atès que a manca d'un quart el marcador ens era favorable per 1 - 2.

Montuïri, 4 - Artà, 1

Tot i que l'Artà sigui un equip fluix format per jugadors, tots de la seva vila, no deixa de renouar que els vermells-

blancs practicaren un joc fonamentat en la intel·ligència i en la rapidesa per mor de l'enfangat estat del terreny de joc. Excel·lent actuació de tot l'equip, destacant Puigserver, Muñoz i Capellà.

Petra, 1 - Montuïri, 1

A la primera volta el Petra ens va derrotar a domicili per 3 - 1 i va esser un dels bons equips que ens visitaren, però aquesta vegada no fou igual. Fins que mancaven poc més de 10 minuts el Petra no aconseguí l'empat. En Tomàs marcà el gol del Montuïri.

Biel Gomila

BASQUET

Els resultats obtinguts per l'equip cadet femení federal foren aquests:

Sant Josep "B", 40 - Montuïri, 47
Montuïri, 62 - La Porciúncula, 57

TERCERA EDAT

ENTREGA D'UNA PLACA AL PRESIDENT DEL C.I.M.

Després d'haver acabat els actes en honor de la Mare de Déu de la Bona Pau, el diumenge dia 24, quasi tots el associats de la Tercera Edat, amb tres autocars se n'anaren a la sala de festes "Es Fogueró" per assistir a la representació de l'òpera "Gigantes i Cabezudos".

Abans del començament, el President de Montuïri, Rafel Socias, en representació no sols dels montuïrers, sino de tots els qui de Mallorca s'hi havien reunit, feu entrega d'una placa d'agraïment al President del C.I.M., el nostre paísà Joan Verger.

"MALLORCA I EL REI"

El Rei d'Espanya, Don Joan Carles I, va rebre una representació del CIM encapçalada pel seu President amb la finalitat de fer-li entrega del llibre "Mallorca i el Rei".

Si ara oferim la foto del moment que Joan Verger acaba d'entregar-li l'exemplar, és perquè el qui li fa l'ofrena és un montuïrer i també perquè serveixi d'agraïment per haver obsequiat a BONA PAU amb un volum.

DEMOGRAFIA**NAIXEMENTS**

Dia 18 de Gener.- Joan Gabriel Arbona Fornés, fill de Raimundo i Magdalena.

MATRIMONIS

Dia 23 de Gener.- Antoni Cardell Colomar amb Maria Miralles Montserrat.

PLUVIOMETRE

Pluja caiguda a Montuiri durant el passat mes de gener, per metre quadrat:

Dia	1	2'00 litres
"	6	0'60 "
"	12	5'30 "
"	14	10'60 "
"	17	8'70 "
"	18	11'00 "
"	19	1'50 "
TOTAL		39'70 "

CUINAR EN CASA**CALDERETA DE LLAGOSTA**

Primerament s'ha de posar aigua dins una casseroleta al foc junt amb juevert, sal i un porro i un poc d'oli.

Quan bull, posar-hi la llagosta viva. S'ha d'aguantar uns quants minuts amb uns molls; bullir uns vint minuts.

Salsa: Se sofregeixen dues gambes perhom, calamar tallat radó i boques o cames de cranca, i es guarda.

Se sofregeix mitja ceba, un pebre vermell i quatre tomàtiques de ramellet. Es passa pel "turmix"; es talla la llagosta per les anelles. Es mescla tot i ha de bullir uns minuts. Per damunt posar-hi un poc de juevert.

S'ha de servir ben calent.

Recepta de:

Sebastiana Ferrer Ribes "Xorri"

Carrer Jaume II núm. 4 - Tel. 64 60 43 - MONTUÏRI

**ASSEGURAM QUALSEVOL VEHICLE A MOTOR
I TOTA CLASSE DE CONDUCTORS
PREUS DE COTXES**

Marca	Obligatori	Normal
-14-R-5 GTL	15.699'-	20.836'-
-14-Fiesta L	15.699'-	20.836'-
-14-Corsa 1.0 S Luxus	15.699'-	20.836'-
-15-R-5 GTL Supercinco	16.999'-	22.584'-
-15-R-9 TSE	16.999'-	22.584'-
-15-R-11 GTL	16.999'-	22.584'-
-15-R-11 TSE y R-11 GTS	16.999'-	22.584'-
-15-Ronda 75 Start y 75 CLX	16.999'-	22.584'-
-15-Polo Classic 55 c	16.999'-	22.584'-
-15-Passat 1.6 CL	16.999'-	22.584'-
-15-Visa 1.1 SE	16.999'-	22.584'-
-15-GSA X 3	16.999'-	22.584'-
-15-Fiesta 1300 S	16.999'-	22.584'-
-15-Orion 1.3 GL	16.999'-	22.584'-
-15-205 XL	16.999'-	22.584'-
-15-205 SR	16.999'-	22.584'-
-15-Corsa 1.2 LS	16.999'-	22.584'-
-15-Corsa 1.2 S Luxus	16.999'-	22.584'-
-15-Corsa 1.3 GLS 3 p	16.999'-	22.584'-
-15-Kadett 4 p 1.3 GL	16.999'-	22.584'-
-16-R-18 GTS	19.565'-	25.923'-
-16-R-18 GTD	19.565'-	25.923'-
-16-R-21 GTS	19.565'-	25.923'-
-16-Ibiza 1.5 GL	19.565'-	25.923'-
-16-Malaga 1.5 GLX y 1.7 GLD	19.565'-	25.923'-
-16-VW Santana LX	19.565'-	25.923'-
-16-Passat 1.6 CL Diesel	19.565'-	25.923'-
-16-BX 1.6 TRS	19.565'-	25.923'-
-16-BX 1.9 Diesel	19.565'-	25.923'-
-16-Escort 1.6	19.565'-	25.923'-
-16-Escort 1.6 Ghia	19.565'-	25.923'-
-16-Orion 1.6 GL Diésel	19.565'-	25.923'-
-16-205 GT	19.565'-	25.923'-
-16-Horizon GLD	19.565'-	25.923'-
-16-Solara 5X	19.565'-	25.923'-
-17-505 GTD Turbo y 505 GTI	20.596'-	27.139'-
-17-505 GRD	20.596'-	27.139'-

NORMES

Menors de 25 anys, paguen un recàrrec.

Conductor amb carnet inferior a 2 anys, paguen un recàrrec.

Menors de 25 anys amb carnet inferior a 2 anys d'antiguitat, paguen 2 recàrrecs.

Si hi ha un vehicle fora de l'indicat, cridar al tel. 551356.

NOTA

Inclou: seguro de subscripció, obligatorietat, voluntari, ilimitat, ocupants, reclamació de danys i defensa penal.

GLOSES**A SANT ANTONI**

Oh!, Sant Antoni Abat
venim a visitar-lo.
Mos don la benedició
si troba que ho hem guanyat.
Procuri esser aviat:
Som de sa Tercera Edat
i m'he n'he d'anar aviat
a dinar an és menjador.

Bartomeu Gomila (l'amo En Canet)

NOCES D'ARGENT

FEBRER 1963 - 1988

Francesc Ferrer Miralles "Boivàs"
amb

Margalida Mora Mayol "Baca"
es casaren dia 13 Febrer 1963

Joan Florit Antich (St. Joan)
amb

Antònia Mayol Fullana "Silis"
es casaren dia 19 Febrer 1963

Sebastià Cerdà Verger "Sastre"
amb

Margalida Garau Mora "Prats"
es casaren dia 26 Febrer 1963

A tots els desitjam moltes felicitats
i que en puguin complir molts més
visquent plegats.

Com un dia de festa major

GRACIES I ENHORABONA

La meravellosa acollida tributada a la Mare de Déu de la Bona Pau el 24 de Gener va fer que aquesta jornada fos un dia de festa major pels fills del nostre poble.

Els responsables de la Comunitat Parroquial volen agrair públicament a tot el poble la seva col·laboració i participació en els actes realitzats. Les enhorabones rebudes s'han de donar a tots els montuïers que demostraren de veritat que estimen a la Mare de Déu d'Es Puig.

UN AMPLIFICADOR NOU

Just el dia abans de la Festa de la Bona Pau, l'amplificador de l'església es va espanyar (quasi seria més correcte dir que va acabar, perquè era molt vell). Ara no queda més remei que comprar-ne un de nou. Tanta sort que el dia de la festa, el conjunt musical "Sa Por" ens decí gratuïtament el seu equip de megafonia. Des d'aquí vagi també per a ells el nostre agraïment.

LA MARE DE DEU AL TALLER DE RESTAURACIÓ

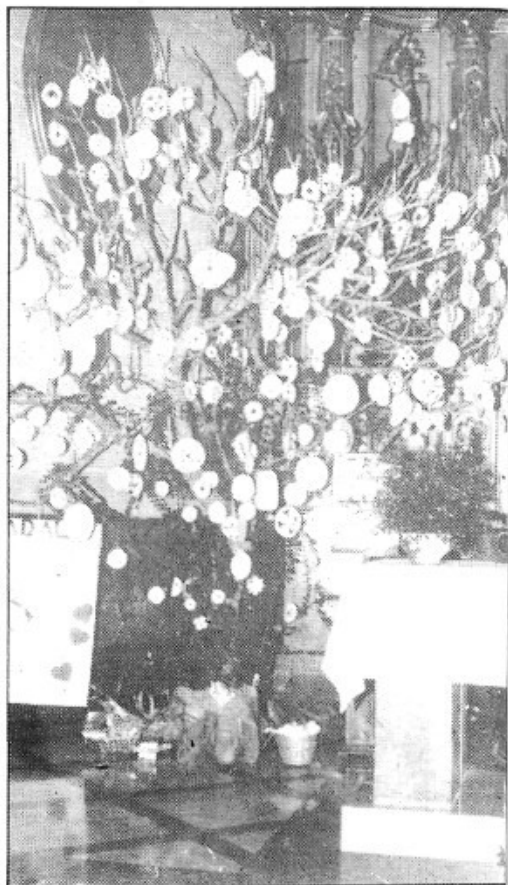
Amb motiu de la baixada de la imatge de la Mare de Déu de la Bona Pau es va descobrir que tenia alguns desperfectes seriosos a la seva talla. Per això es prengué la determinació de no retornar-la al Puig a la data prevista, sinó dur-la al taller diocesà de restauració per tal de deixar-la en bones condicions abans d'instalar-la de bell nou al Puig.

COMENÇA LA QUARESMA

El proper dia 17 de febrer serà el dimecres de cendra i, per tant, l'inici de la quaresma. A les 8 del vespre hi haurà celebració litúrgica i la imposició de la cendra que ens recorda la invitació de Jesús a la conversió i a creure en la Bona Nova.

1a. COMUNIÓ REUNIÓ DE PARES

Per a dia 9 de febrer a les 9 del vespre s'ha convocat una reunió entorn a les primeres comunions d'enguany. Hi participaran les persones que més directament intervenen en la preparació dels allots, com són els pares, catequistes i capellans. Es prega que amb aquesta nota es donin per convidats.

La figuera seca de l'Altar Major una vegada enremellada amb les neules de Nadal oferia aquest hermós aspecte

COL·LECTA CONTRA LA FAM I EL DEJUNI VOLUNTARI

Com és ja costum, la segona setmana d'aquest mes de febrer es fa la col·lecta contra la fam en el món. Perquè aquesta tenguim més sentit es convida a guardar un dia de dejuni com a acte de solidaritat amb aquells que han de dejunar diàriament perquè no tenen un troç de pa per dur-se'n a la boca.

Gloses

A LA MARE DE DEU DE LA BONA PAU A L'ARRIBADA AL POBLE

Demana an el Redemptor,
fill de la Verge Maria,
que me doni llum i guia
i també cavilació
per poder fer qualche cançó
en aquest resplendent dia;
i quan estigui a s'agonia
donau-me sa bendició.

Verge, Vos heu davallada,
i Montuiri contemplau;
de bon cor vos demanam
que sempre guardeu sa pau,
principalment dins Espanya.

Vos que sou sa nostra mare,
humilment vos deman ara
que no vengui altra vegada
una guerra com sa passada,
Verge de la Bona Pau!

Sou blanca, com la flor del liri,
sou més hermosa que el sol,
Vos agombolau tothom,
que per Vos se sacrificui;
i es poble de Montuiri
vos adora en gran deliri
perquè sou es seu consol.

Pareix un cel de meravelles,
Montuiri en aquest moment,
tenguent la Verge present,
que mos mostra resplendent
sa cova amb dotze estrelles.

Onofre Arbona "Es Garriguer"

"ESTARIA DISPOSAT A CANVIAR PER DONAR RESPOSTA AL MÓN D'AVUI" (Continuació de l'entrevista a la ràdio)

Respecte a la pregunta sobre si es considerava un bisbe avançat, continuà així:

—Jo intent complir amb el meu deure, amb tota la llibertat que l'Església dóna als bisbes —que és molta—. El Papa dóna orientacions, però no fiscalitza, perquè cada diòcesi té una entitat pròpia, i don gràcies a Déu per poder haver fet un treball de quasi quinze anys dins Mallorca, que ha anat marcant unes orientacions. Des d'aquesta actitud de fidelitat que m'obliga a conservar determinades coses que són absolutament irrenunciabls,

com el que fa referència a la identitat de l'Església, qui és Jesucrist, el gran mandat de la caritat, el mantenir la gran Tradició de l'Església, que va des de l'Antic Testament i l'Evangelí, passant per tota la història fins avui, com és el ser feels als pobres... Llavors, en moltes altres coses, estaria disposat a canviar, i de fet intent canviar tot el que puc, precisament per donar resposta al món d'avui, a l'home d'avui, i per parlar un llenguatge intel·ligible per a la gent del nostre temps.